

Κυθρεώτες στη Zimbabwe (Ροδεσία)

του Κώστα Κυριάκου Πετρίδη

Η Zimbabwe (Rhodesia) βρίσκεται στην Αφρικανική Ήπειρο. Νότια συνορεύει με την Νότιον Αφρική με φυσικό σύνορο τον ποταμό Limpopo, βόρεια με την Zambia πρώην (North Rhodesia) με φυσικό σύνορο τον ποταμό Zambezi, ανατολικά με την Mozambique και δυτικά με την Botswana.

Το πότε ακριβώς άρχισε η εξερεύνηση της Zimbabwe από τους λευκούς δεν είναι ιστορικά τεκμηριωμένο, αλλά η ύπαρξη των Zimbabwe Ruins που βρίσκονται στο Masvingo πρώην Fort Victoria δείχνει ότι γύρω στα 500 μ.Χ. οι Άραβες ήταν οι πρώτοι εξερευνητές της χώρας. Κατά καιρούς πολλοί κυνηγοί, χρυσοθήρες και ιεραπόστολοι, επισκέφθηκαν την Zimbabwe.

Από έρευνα που έκανα στο National Archives της χώρας, ο Σκοτσέζος Ιεραπόστολος Robert Moffat έφθασε στη Νότια Αφρική το 1817 και γύρω στα 1827 επέρασε τον ποταμό Limpopo και έκανε ιεραποστολικό έργο στη σημερινή Zimbabwe. Στην περιοχή του Inyati γεννήθηκε ο γιος του Livingston που είναι και ο πρώτος λευκός που γεννήθηκε στην Zimbabwe. Το ιεραποστολικό έργο του Moffat εκτιμήθη πολύ στην Ευρώπη και ακολούθησαν πολλοί άλλοι ιεραπόστολοι.

Στα 1841 ο Άγγλος David Livingston, γιατρός το επάγγελμα, έφθασε στο Cape Town της Νότιας Αφρικής. Άρχισε ιεραποστολικό έργο στα ενδότερα της Αφρικανικής ηπείρου. Στα 1855 ακολουθώντας τον ρου του ποταμού Zambezi ανακάλυψε τους πιο εντυπωσιακούς καταρράκτες του κόσμου και προς τιμή της Βασίλισσας Victoria τους ονόμασε Victoria Falls.

Ουσιαστικά ο δημιουργός της χώρας της Zimbabwe είναι ο Άγγλος Cecil Rhodes. Ο Rhodes σε νεαρή ηλικία το 1870 ήρθε στη South Africa και εγκαταστάθηκε στην περιοχή του Kimberly. Ασχολήθηκε με την εξορυξη χρυσού και διαμαντιών. Ίδρυσε την εταιρεία De Beers που σήμερα είναι η μεγαλύτερη παγκόσμια εταιρεία σε εξορυξη και επεξεργασία διαμαντιών και διαπραγματεύεται σε πολλά χρηματιστήρια του κόσμου. Ο Rhodes είχε όραμα και ήθελε να δει την Αφρικανική ήπειρο να προοδεύει. Στα 1885 με τις ευλογίες της Αγγλικής Κυβέρνησης ίδρυσε την

«Bindura Greeks» 1972.

Από δεξιά: *Ιστάμενοι*: 1ος Κώστας Πετριδής, 5ος Γιώργος Καραολιάς, 6ος Μάκης Χρίστου. *Καθήμενοι*: 1ος Χρίστος Χόπλιαρος, 3ος Γιώργος Μιχαήλ, 5ος Κώστας Σκίτσας, Τερματοφύλακας Χρίστος Χ' Μοιραίος.

εταιρεία British South Africa Co. που σκοπό είχε να δημιουργήσει έργα υποδομής και να οργανώσει σε κράτος τη χώρα βόρεια της South Africa, τη σημερινή Zimbabwe που ο Rhodes ονόμαζε Zambebian. Αυτή η εταιρεία ξόδεψε γύρω στα εννέα εκατομμύρια λίρες, ποσό αστρονομικό για την εποχή και σε λίγα χρόνια έστησε τη χώρα που ονειρεύτηκε με δρόμους, γεφύρια, σιδηροδρόμους κλπ. Οι Άγγλοι σ' αυτή τη νέα χώρα έδωσαν το καθεστώς του προτεκτοράτου με αυτοκυβέρνηση τύπου Αγγλικής αποικίας και προς τιμήν του Rhodes την ονόμασαν Rhodesia. Ουσιαστικά η χώρα εκυβερνάτο από την British South Africa Co.

Το 1923 η Βρετανική κυβέρνηση εκήρυξε τη λήξη της διακυβέρνησης της χώρας από την British Africa Co και την πρώτη του Οκτώβρη του 1923 έγινε δημοψήφισμα με το ερώτημα της αυτοκυβέρνησης ή της ένωσης με την South Africa. Ο κόσμος (οι λευκοί) ψήφησαν υπέρ της αυτοδιοίκησης και έτσι η χώρα ανήκει στο Βρετανικό Στέμμα με αυτόνομη κυβέρνηση. Η Βουλή και η κυβέρνηση ήταν των λευκών. Η British South Africa απεζημιώθη από τους Άγγλους για τα χρήματα που ξόδεψαν αλλά τους δόθηκαν κάποια δικαιώματα (rights) για εξόρυξη μεταλλευμάτων.

Το πότε ακριβώς έφθασαν οι πρώτοι Έλληνες στην Ροδεσία δεν είναι εξακριβωμένο. Ο θρύλος μεταξύ των μαύρων ιθαγενών, που ζουν κατά μήκος του ποταμού Zambezi, λέει ότι γύρω στα 1750 ένα ελληνικό καράβι με καπετάνιο τον καπετάν Νικόλα από το Καστελλόριζο έφθασε στο Lombito της Angola. Έφησαν το καράβι τους και περπατώντας έφθασαν στη σημερινή Zimbabwe. Έμειναν μερικά χρόνια και μετά πάλι περπατητοί έφθασαν στην ανατολική Αφρική, εκεί που βρίσκεται σήμερα η παραλιακή πόλη Beira της Μοζαμβίκης και μετά χάθηκαν τα ίχνη τους.

Στον κατάλογο των πρωτοπόρων (List of Members of Rhodesia Pioneers) αναγράφονται ονόματα όπως Chris, Zaharias, Gregory, George, Costakis, John κλπ., αλλά ελλείπει του επιθέτου και της ενδείξεως της εθνικότητας δεν μπορούμε να πούμε με βεβαιότητα ότι ήταν Έλληνες, αλλά μάγεις του Livingstone αναφέρεται ότι ήταν ο Έλληνας Η. Loukas.

Η ιστορία των Ελλήνων της Zimbabwe αρχίζει με τον συμπατριώτη μας Γιώργο Ορφανίδη από την Πάφο που το 1880 έφθασε στην Botsowena και τον επόμενο χρόνο πέρασε τα σύνορα και έφθασε στην περιοχή του Bulawayo. Στα 1885 έφερε τον αδελφότεκνο του Γιώργο Κυριάκου και αυτός πολλούς άλλους κυρίως από χωριά της Πάφου, όπως τον Στέλιο Διάκου και Σπύρο Χρήστου. Αξίζει να αναφέρομε τον Κωνσταντινουπολίτη Νικόλα Βλαχάκη, που το 1881 έφθασε με καράβι στην Beira της Μοζαμβίκης και περπατώντας προς δυτική κατεύθυνση έφθασε στην περιοχή Chirundu, εκεί που ο ποταμός χωρίζει την Ζαμβία από την Zimbabwe. Έκτισε μια καλύβα σε ένα μικρό νησάκι του ποταμού. Ζούσε μοναχική ζωή και ασχολείτο με το κυνήγι άγριων ζώων και κροκοδείλων. Στα 1887 έφερε τον αδελφό του Δημήτρη. Αυτός ίδρυσε το αγρόκτημα ΔΗΜΗΤΡΑ που υπάρχει μέχρι σήμερα. Ασχολήθηκε με την καπνοκαλλιέργεια και απέκτησε πάνω από τριάντα παιδιά με ιθαγενείς γυναίκες. Στα παιδιά του έδινε ελληνικά ονόματα και μέχρι σήμερα υπάρχουν πολλοί μιγάδες τρίτης και τέταρτης γενιάς με ελληνικά ονόματα. Ο Δημήτρης Βλαχάκης είχε τραγικό θάνατο, σκοτώθηκε από λιοντάρι.

Από το 1923 και μετά άρχισε η ραγδαία ανάπτυξη της χώρας σε όλους τους τομείς της οικονομίας. Συνεχώς ερχόντουσαν νέοι μετανάστες και ρίζωναν στη χώρα, κάνοντας τη Ροδεσία την καινούρια τους πατρίδα. Η πλειονότητα των λευκών μεταναστών ήταν Άγγλοι, Σαουδαφρικάνοι, Πορτογάλλοι, Έλληνες, Ινδοί και Ιταλοί.

Στα 1953 πάλι με πρωτοβουλία της Αγγλικής κυβέρνησης ιδρύεται η ομοσπονδία της Ροδεσίας και της Νυασαλάνδης (The Federation of Rhodesia and Nyasaland). Τα τρία συνιστώντα κράτη της ομοσπονδίας ήταν η Νότια Ροδεσία (Zimbabwe), Βόρεια Ροδεσία (Zambia) και η Nyasaland (Malawi). Αυτό το ομόσπονδο κράτος κράτησε μέχρι το 1961 και για λόγους λειτουργικότητας τα τρία κράτη απεσκίρτησαν και συνέχισαν ανεξάρτητα κράτη ως Rhodesia, Zambia και Malawi. Ο πρώην πρόεδρος της Κυπριακής δημοκρατίας Τάσσος Παπαδόπουλος πολλές φορές έφερε ως παράδειγμα την πιο πάνω ομοσπονδία και τα προβλήματα λειτουργικότητας που είχε και γι' αυτό διελύθη.

Μετά τη διάλυση της ομοσπονδίας πρωθυπουργός εξελέγη ο Sir Roy Valensky και από το 1964 μέχρι την ανεξαρτησία στις 18 Απριλίου 1980 η Ροδεσία εκυβερνάτο από το Rhodesian Front Party με πρωθυπουργό τον Ian Douglas Smith. Στις 11 του Νοβέρη του 1965 με προσωπική του απόφαση η Ροδεσία έκοψε κάθε δεσμό με την Αγγλία με το γνωστό U.D.I. (Unilateral Declaration of Independence).

Τον Δεκέμβρη του 1972 οι μαύροι ιθαγενείς άρχισαν απελευθερωτικό κίνημα ενάντια στην κυβέρνηση της λευκής μειοψηφίας. Τον Ιούλιο του 1979 στο Lancaster House στο Λονδίνο (στην ίδια αίθουσα που υπεγράφησαν το 1959 οι συμφωνίες ανεξαρτησίας της Κυπριακής Δημοκρατίας) υπεγράφησαν οι συμφωνίες της ανεξαρτησίας και στις 18 του Απρίλη του 1980 έπειτα από εκλογές, πρωθυπουργός εκλέγεται ο αρχηγός του απελευθερωτικού κινήματος Robert Mugabe που κυβερνά τη χώρα μέχρι σήμερα.

Στους εκλογικούς καταλόγους των μεγάλων πόλεων Harare, Bulawayo, Umtali, Chinoi, Gwero, Masvingo, Marondera, Bindura, Que-Que, από το 1900 μέχρι το 1930 υπάρχουν πολλοί Ελλαδίτες και Ελληνοκύπριοι ψηφοφόροι που αναφέρονται τα ονόματά τους και ο τόπος καταγωγής. Πουθενά δεν εντόπισα Κυθραιώτη ψηφοφόρο.

Ο πεθερός μου μ. Μιχάλης Χ' Γεωργίου, γνωστός ως George απο τον Τράχωνα, μετανάστευσε στη Ροδεσία το 1928 και εγκαταστάθηκε στην πόλη της Bindura. Τελείωσε την Αγγλική Σχολή και είχε συμμαθητή τον μ. Παπαζαχαρία. Ο μ. Παπαζαχαρίας στα 1929 μετανάστευσε στο Johannesburg της South Africa. Έκατσε μερικούς μήνες, δεν του άρεσε, έφυγε και πήγε στην γειτονική Ροδεσία και συναντήθηκε με τον συμμαθητή του Μιχάλη Χ' Γεωργίου. Έμεινε μερικούς μήνε στο Harare

(Salisbury) και γύρισε πίσω στην Κύπρο. Δούλεψε μερικά χρόνια στο Τμήμα Δασών και μετά έγινε ιερέας.

Η Bindura βρίσκεται στα Βορειοανατολικά της χώρας, απέχει από την πρωτεύουσα Harare (Salisbury) ογδόντα χιλιόμετρα και είναι η πρωτεύουσα της επαρχίας Mashonaland Central. Είναι πλούσια γεωργική περιοχή αλλά υπάρχουν και πολλά μεταλλεία χρυσού, επίσης εδώ υπάρχει και το μεγαλύτερο μεταλλείο παραγωγής νικελίου στον κόσμο το γνωστό Bindura Nickel Corporation.

Ο πρώτος Έλληνας που εγκαταστάθηκε στη Bindura ήταν ο Μικρασιάτης Λεωνίδας Σαχινίδης γύρω στα 1900. Στα 1903 ο Σμυρνιός Ιωάννης Καζάζης άρχισε επιχείρηση φούρνου. Το 1907 ο Αριστοτέλης Ποταμιανός από την Κεφαλλονιά και το ζεύγος Γιάννη και Ξάνθη Σωτηριάδη από την Έφεσο. Στα 1913 σε ηλικία δεκαέξι χρόνων ο Φίλιππος Τουμάζος από την Αθηαίνου, μετά ο αδελφός του Σταύρος και στα 1923 τα αδέρφια Χρίστος και Κώστας Σουμάκης από την Αθηαίνου.

Στα 1948 ο Μιχάλης Χ΄ Γεωργίου έρχεται για διακοπές στην Κύπρο και ο φίλος του Παπαζαχαρίας του προξενεύει την συγχωριανή και αδελφότεχνη της γυναίκας του Δήμητρα (Λούλα) Χ΄ Γεωργίου, το γένος Λοιζή και Αντριανής Χ΄ Χρίστου, και έτσι η Δήμητρα είναι η πρώτη Κυθραιώτισσα που μετά τον γάμο της μεταναστεύει στην Ροδεσία στην πόλη Bindura, η οποία όπως θα δούμε στη συνέχεια έφερε κοντά της τα δύο της αδέρφια και πολλούς άλλους συγγενείς και συγχωριανούς της. Ο Μιχάλης ανέπτυξε αξιόλογη εμπορική δραστηριότητα. Ίδρυσε την εταιρεία G.G. STORES (P.V.T.) Ltd. Η κύρια δραστηριότητα της εταιρείας ήταν το λειανικό εμπόριο, μετά εισαγωγές και χοντρικό εμπόριο και γύρω στα 1950 αγόρασε τον φούρνο του μ. Φίλιππου Τουμάζου. Στο G.G. STORES εργάσθηκαν δεκάδες Ελλαδίτες και Ελληνοκύπριοι.

Όταν άρχισε ο αγώνας της ΕΟΚΑ οι Άγγλοι απαγόρευσαν την μετανάστευση Κυπρίων και έτσι αυτή την περίοδο δεν έχουμε νέους Κύπριους μετανάστες στη Ροδεσία. Με το τέλος του αγώνα το 1959 η Δήμητρα Χ΄ Γεωργίου έφερε τον αδελφό της Μάκη Χρίστου. Ο Μάκης Χρίστου στα πρώτα χρόνια εργοδοτήθηκε στις επιχειρήσεις του γαμπρού του και το 1966 ίδρυσε την εταιρεία MADZIWA TRADING CO. και ασχολείτο κυρίως με το χονδρικό εμπόριο. Τον ίδιο χρόνο η Κυθραιώτισσα Σοφούλα Γρηγορίου-Wilkinson, η οποία είχε παντρευτεί Άγγλο και κατοικούσε στην Αγγλία, έρχεται στην Ροδεσία με τον σύζυγο της και ζει στο (Salisbury) Harare. Το 1961 ο Νικολής Παπαζαχαρίας, το 1963 ο Αντρέας

Σουγλίδης με τη σύζυγο του Νίκη που ήταν αδελφή της Δήμητρας. Στα 1964 ο Γ. Χόπλαρς, το 1965 ο Αντρέας Μιχαήλ, το 1966 ο Γιάννης Παπαζαχαρίας, ο Γιώργος Μιχαήλ αδελφός του Αντρέα. Το 1967 ο Χρίστος Χόπλαρς, το 1968 ο Χρίστος Χ΄ Μοιραίος. Στα 1969 ο υποφαινόμενος παντρεύομαι την Μαρούλλα Χ΄ Γεωργίου και έρχομαι στην Bindura. Τον ίδιο χρόνο και ο Γιώργος Καραολιάς. Στα 1971 έφερα τον Κώστα Σκίτσα και το 1976 τον Γιώργο Παυλίδη. Το 1974 η Αντρούλλα Χρυσάνθου παντρεύεται τον Γιώργο Μιχαήλ και έρχεται στην Bindura. Το 1975 ο Άρης Πετάσης στο Bulawayo και το 1977 ο Αντρέας Καραολιάς. Το 1974 μετά την εισβολή οι Λοιζής και Αντριανού Χ΄ Χρίστου. Ο Πρόδρομος του Κοντού και οι κόρες του Τούλλα και Αντρούλα, ο Ζαχαρίας Μιχαήλ για λίγο καιρό όπως και ο Παύλος Χριστίδης και τα παιδιά του Γιώργου Κωστούρα, Ρούλης και Κωστάκης που φοίτησαν σε λύκειο. Οι τελευταίοι Κυθραιώτες που μετανάστευσαν στη Ροδεσία ήταν οι Σπύρος και Φρόσω Χρυσάνθου.

Οι περισσότεροι από τους Κυθραιώτες που μετανάστευσαν στην Zimbabwe πρωτοεγκαταστάθηκαν στην Bindura, οι περισσότεροι εργοδοτήθηκαν στο G.G. STORES και μετά επιδόθηκαν σε δικές τους επιχειρήσεις στις γειτονικές πόλεις Shamua, MT. Darwin, Jumbo και Concetion. Οι Κυθραιώτες της Zimbabwe ζήσαμε μια πολύ ήσυχη και ευχάριστη ζωή. Δεδήκαμε μεταξύ μας όπως και με τους άλλους Έλληνες της περιοχής Bindura.

Τα αξέχαστα οικογενιακά πάρτυ σχεδόν σε καθημερινή βάση, τα παιχνίδια της πλότας, πόκερ και ταβλιού ποτέ δεν ξεχνιούνται. Οι κυνηγετικές εξορμήσεις στις φάρμες της περιοχής ήταν σε εβδομαδιαία βάση. Αλλά το ψάρεμα στη λίμνη του Kariba και το κυνήγι Safari αγρίων ζώων στη ζούγκλα της περιοχής Chirundu κατά μήκος του ποταμού Zambezi, ποτέ δεν ξεχνιούνται. Ο διοργανωτής και η ψυχή αυτών των εξορμήσεων ήταν ο Μάκης Χρίστου. Η προετοιμασία για το σαφάρι άρχιζε από τον Μάρτη. Η Wild Life Authority ήταν κρατική αρχή που συντόνιζε ό,τι είχε να κάνει με το κυνήγι αγρίων ζώων (σαφάρι). Η κυνηγετική περίοδος άρχιζε Ιούνιο και τελείωνε Αύγουστο γιατί ξηραίνονταν τα χόρτα. Οι κυνηγετικές περιοχές ήταν προκαθορισμένες και το κάθε σαφάρι διαρκούσε 15 μέρες. Στη Βόρεια περιοχή της χώρας, στην περιοχή Chirundu, υπήρχαν έξι κυνηγετικοί κάμποι. Τον Μάρτη γινόταν δημόσιος πλειστηριασμός για τον κάθε κάμπο και ο κάθε κυνηγός ήξερε τι και πόσα ζώα μπορούσε να σκοτώσει.

Ξεφάντωμα μετά από το κυνήγι, 1995.

Από δεξιά: Σταύρος Πετρίδης, Κώστας Πετρίδης, Γιώργος Χόπλιαρος, Γρηγόριος Παναγή και Λεωνίδας Καλογήρου.

Μια συνηθισμένη άδεια συμπεριλάμβανε τρία γκαζέλια, τρία αγριογούρουνα, δύο ζέμπρες, τρεις πίδηκους, ένα βουβάλι, εναν ιπποπόταμο, απεριόριστο αριθμό τρυγωνιών και φραγκολίνων. Η τιμή μιας συνηθισμένης άδειας κυμαινόταν γύρω στις δεκαπέντε χιλιάδες αμερικάνικα δολάρια. Η τιμή για άδεια λιονταρού ή τίγρης ήταν επιπλέον πέντε χιλιάδες και για ελέφαντα δέκα χιλιάδες. Σε κάθε κάμπο μπορούσε να συμμετάσχουν μέχρι 15 άτομα αλλά μόνο δύο δικαιούνταν να κυνηγήσουν και οι άλλοι ήταν παρατηρητές. Επίσης σε κάθε κάμπο υπήρχαν και δύο δηροφύλακες της υπηρεσίας Θήρας που επέβλεπαν την όλη διαδικασία. Το μεγαλείο του σαφάρι είναι ότι ζεις κάποιες μέρες στο μέσο της ζούγκλας, απολαμβάνοντας τη φύση και τα άγρια ζώα.

Αξέχαστη θα μείνει η κυνηγητική εξόρμηση του Ιούλη του 1995. Ο Μάκης Χρίστου είχε το Β Camp και είμαστε καλεσμένοι του, ο υποφαινόμενος, ο εξάδελφος μου Σταύρος Πετρίδης με τον γιο του Γιώργο από την Αγγλία, ο Γιώργος Χόπλιαρος, ο Λεωνίδας Καλογήρου και ο Γρηγόρης Παναγή, κάποιοι άλλοι Άγγλοι και Έλληνες από το Harare. Με τα τρία Land Rover πήγαμε κυνήγι το πρωί. Γυρίσαμε κατά τις 11 και μέχρι να ετοιμαστεί το φαγητό πήγαμε για ψάρεμα στον ποταμό Zambezi που ήταν κάπου πεντακόσια μέτρα από το camp. Ο μάγειρας μας ετοίμασε το φαγητό, έβαλε τα πιάτα πάνω στο τραπέζι και ήρθε στο ποτάμι να μας φωνάξει να πάμε για φαγητό. Όταν γυρίσαμε πίσω τα πιθηκάκια που βρισκόντουσαν στα γύρω δέντρα άρπαξαν το φαγητό από τα πιάτα και τελικά την βγάλαμε με κονσέρβες!!!

Το 1971 με δική μου πρωτοβουλία και του Μάκη Χρίστου ιδρύσαμε ερασιτεχνική ποδοσφαιρική ομάδα την BINDURA GREEKS και συμμετείχαμε στο τοπικό πρωτάθλημα της περιοχής Bindura. Κυδραιώτες ποδοσφαιριστές ήταν οι Μάκης Χρίστου, Γιώργος Καραολιάς, Κώστας Πετρίδης, Χρίστος Χόπλαρος, Γιώργος Μιχαήλ, Κώστας Σκίτσας και Χρίστος Χ' Μοιραίος.

Στην Bindura υπήρχε δημόσιο δημοτικό σχολείο για λευκούς αλλά μετά για γυμνάσιο τα παιδιά μας πήγαιναν εσώκλειστα σε γυμνάσια του Harare. Τα ελληνόπουλα της Bindura διδασκόντουσαν την ελληνική γλώσσα από την Κύπρια δασκάλα κα Μαρία Σουμάκη που καταγόταν από την Αθηαίνου. Οι Έλληνες της περιοχής Bindura εκκλησιαζόντουσαν στην ελληνική Ορθόδοξη Εκκλησία του Harare. Στα μέσα της δεκαετίας του 1970 έγιναν σκέψεις να κτιστεί Ορθόδοξη Εκκλησία αλλά δυστυχώς, λόγω του πολέμου, άρχισε ο επαναπατρισμός και έτσι η ιδέα εναυάγησε.

Δυστυχώς λίγο πριν και μετά τα πρώτα χρόνια της ανεξαρτησίας της χώρας στα 1980 υπήρχε μια αβεβαιότητα για το μέλλον της χώρας. Το 1975 στην Zimbabwe ο πληθυσμός των μαύρων ιθαγενών ήταν γύρω στα 8 εκατομύρια και κάπου 350 χιλ. Λευκοί, η δε Ελληνική παροικία ήταν γύρω στις 17 χιλ. Και περίπου οι μισοί ήμαστε Κύπριοι. Σήμερα οι λευκοί της Zimbabwe είναι κάπου τριάντα χιλιάδες και οι Έλληνες κάπου χίλιοι πεντακόσιοι.

Πολλοί Κυδραιώτες επισκέφθηκαν την Zimbabwe και φυσικά την Bindura. Οι Τάκης και Λένια Παπαζαχαρία, η Μυροφόρα Πετρίδη, ο Παυλής και η Ειρηνιά Χόπλαρος, Άννα Γιαβρή, Αντώνης Σκίτσας, Μιράντα και Ζαχαρίας Παπαζαχαρίου, Γρηγόρης Παναγή, Λεωνίδας Καλογήρου, Άννα και Τάκης Χριστοδουλίδης, Σταύρος και Γιώργος Πετρίδης, Αντρέας Παπαζαχαρίας, Μαρούλα Χ' Χρίστου, Αντρούλα Μιχαηλίδου, Δημήτρης Βαρνάβα, Λουΐζα Αριστείδου, Κούλης Ιωάννου, Αντρέας και Αντρούλλα Φωτιάδη, Χαράλαμπος Χ' Μοιραίος, Πανίκος Σιάλος.

Σήμερα στη Zimbabwe ζουν τα παιδιά του μ. Μάκη Χρίστου, Γιάννης και Άντρη και ο μικρός γιος της Σοφούλας Γρηγορίου Gregory.

Στο κοιμητήριο της Bindura υπάρχουν θαμμένοι 19 Έλληνες και οι πέντε είναι Κυδραιώτες.